

Arrest

nr. 284 258 van 2 februari 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ROGGHE
Rue de la Citadelle 167
7712 HERSEAUX

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn en die wettelijk wordt vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 22 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 oktober 2022 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 14 oktober 2022.

Gelet op de beschikking van 10 november 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat A. ROGGHE, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat de bestreden beslissing door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden vernietigd. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekende partij, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 7 juni 2022, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

2. Uit de gegevens vervat in het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming heeft verkregen in Griekenland. Zij betwist dit niet.

Ofschoon blijkens de informatie waarnaar in het verzoekschrift wordt verwezen de Griekse autoriteiten, hierin ondersteund door verschillende ngo's, niet onverschillig staan tegenover de situatie van begunstigden van internationale bescherming, kan in de praktijk soms niet worden voorkomen dat statushouders in Griekenland in een situatie terechtkomen waarin zij niet, dan slechts (zeer) moeilijk kunnen voorzien in basisbehoeftes, zoals wonen, eten en zich wassen. De druk op de beschikbare voorzieningen voor statushouders in Griekenland is erg groot, waardoor o.a. het risico op dakloosheid erg hoog is. Gelet op de politieke situatie (wetswijzigingen die de hulp aan statushouders inperken en beperken) en socio-economische situatie in Griekenland, wordt voor statushouders -waaronder zij die terugkeren vanuit een andere lidstaat en niet (meer) in het bezit zijn van verblijfsdocumenten- de toegang tot o.a. huisvesting, sociale voorzieningen, (gezondheids)zorg en de arbeidsmarkt erg bemoeilijkt. Die onzekere en weinig rooskleurige situatie in Griekenland maakt dat het voor statushouders moeilijk(er) kan zijn om zelfstandig hun rechten te effectueren en om te voorzien in de meest fundamentele behoeften zoals eten, onderdak en stromend water. Rekening houdende met die informatie kan niet worden ontkend dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, zoals verzoekende partij, zich er in erg moeilijke en soms schrijnende levensomstandigheden kunnen bevinden en dat zij worden geconfronteerd met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp voor erkende vluchtelingen.

3. De Raad wijst erop dat dergelijke landeninformatie, zoals die door verzoekende partij aangehaald, omtrent de situatie van verzoekers om en begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zo'n informatie volstaat op zich niet om zonder meer te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in die lidstaat internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Een dergelijke algemene verwijzing, zoals die naar de soms moeilijke (levens)omstandigheden voor verzoekers om en begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om aan te tonen dat verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregerende materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen.

De loutere, algemene verwijzing naar de situatie van personen die om internationale bescherming in Griekenland verzoeken, dan wel deze er hebben verkregen, is op zich dus geenszins voldoende om aan te tonen dat verzoekende partij haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie in zijn Ibrahim – rechtspraak (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./Duitsland), waardoor verzoekende partij haar situatie (bij terugkeer) in Griekenland zou kunnen worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

4. Een dergelijke situatie/dergelijk bewijs dient immers op individuele wijze in concreto te worden aangetoond/geleverd. In haar verzoekschrift benadrukt verzoekende partij dat er geen rekening werd gehouden met het feit dat zij een niet-begeleide minderjarige is, die kwetsbaar is. Bovendien lijdt zij aan psychologische problemen. Ze voegt er tevens aan toe dat de verweerder ten onrechte beschouwt dat uit de elementen die verzoekende partij aanhaalt, niet blijkt dat er moeilijkheden zijn in Griekenland (bijvoorbeeld op vlak van huisvesting en gezondheidszorg), die voldoen aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en de cumulatieve voorwaarden bepaald door het Hof van Justitie. Er moest dus rekening gehouden worden met haar bijzonder kwetsbare profiel, aldus verzoekende partij.

5. De Raad acht, gelet op voormelde informatie waaruit blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland zoals verzoekende partij zich er in erg moeilijke en soms schrijnende levensomstandigheden kunnen bevinden en geconfronteerd kunnen worden met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp voor erkende vluchtelingen, en gezien het kwetsbaar profiel van verzoekende partij, zoals o.a. blijkt uit het aangebrachte psychologische attest van 13 juni 2022 waarin gewag wordt gemaakt van een situatie van depressieve en fatalistische gevoelens/symptomen, waarbij verzoekende partij volgens de psycholoog de indruk vertoont 'volledig verloren te zijn', een verder en gedegen onderzoek van verzoekende partij haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland aangewezen.

Gezien de Raad in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg lijkt het erop dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verwerende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie.

3. In het proces-verbaal van terechtzitting van 16 december 2022 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1520 legt de eed af en tolkt Pashtou – Nederlands.

De voorzitter verwijst naar de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. De verwerende partij stelt dat zij heeft gevraagd om te worden gehoord omdat – hoewel zij begrijpt dat de Raad een grote voorzichtigheid aan de dag legt inzake statushouders in Griekenland en verzoekers met een kwetsbaar profiel – zij het in dit concrete geval niet eens is met de gronden van de beschikking waarin wordt aangegeven dat de bestreden beslissing op het eerste zicht lijkt te kunnen worden vernietigd. Meer specifiek stelt zij zich erover te hebben verbaasd dat in deze beschikking wordt gesteld dat zij onvoldoende rekening zou hebben gehouden met de verhoogde kwetsbaarheid, de leeftijd en de medische toestand van de verzoekende partij. Zij wijst erop dat zij zelf de nodige voorzichtigheid aan de dag heeft gelegd bij het nemen van de bestreden beslissing, wat blijkt uit het omstandig onderzoek dat zij heeft gevoerd, uit de ondervraging tijdens het persoonlijk onderhoud en uit het gegeven dat zij bijzondere procedurele noden in hoofde van de verzoekende partij heeft erkend en hieraan is tegemoet gekomen. Tevens stelt zij dat zij de effectiviteit van internationale bescherming in Griekenland mee in rekening heeft gebracht. Voor wat betreft de eigenlijke motieven van de bestreden beslissing volhardt zij erin dat de leefomstandigheden van verzoeker in Griekenland onvoldoende zwaarwichtig zijn om een situatie van verregaande materiële deprivatie in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie te kunnen vaststellen, waarbij zij erop wijst dat de verzoekende partij ook in Griekenland een voogd kreeg toegewezen en dat er bijkomende ondersteuning was via haar vader in het land van herkomst en via andere familieleden in Europa. Ook wijst zij erop dat de verzoekende partij niet alle kaarten op tafel legt. Daarnaast wijst zij erop dat zij een probleem van geloofwaardigheid in hoofde van de verzoekende partij heeft vastgesteld, waarin zij eveneens volhardt. Betreffende het verzoekschrift, meent zij dat dit slechts een summier antwoord biedt op de concrete vaststellingen die zij maakt in haar beslissing: de kritiek van de verzoekende partij kan niet leiden tot het besluit dat deze beslissing kennelijk onredelijk is en de aan het verzoekschrift toegevoegde algemene landeninformatie wordt niet concreet betrokken op de beslissing. Er is in Griekenland geen sprake van zodanig structurele tekortkomingen dat deze de hoge drempel van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie bereiken, zodat het aan de verzoekende partij zelf toekomt om individuele elementen aan te reiken die kunnen toelaten te besluiten tot een schending van voormelde bepalingen, waartoe zij in gebreke blijft. Voor wat het bijgebracht attest van een klinisch psycholoog betreft, wijst de verwerende partij er nog op dat dit werd opgesteld na een eenmalige consultatie met de hulp van een tolk, dat het enkel is gebaseerd op de verklaringen van de verzoekende partij en niet op een verifieerbaar onderzoek en dat niet blijkt dat werd voorzien in verdere ondersteuning of behandeling.

De verzoekende partij onderschrijft de gronden van de beschikking en volhardt in haar verzoekschrift. Zij wijst er daarbij op dat het geheel van de omstandigheden in ogenschouw moet worden genomen, met name de penibele toestand in Griekenland en haar negatieve ervaringen aldaar, haar jonge leeftijd en haar mentale problemen. De verzoekende partij stelt dat zij dit voldoende heeft ondersteund met objectieve landeninformatie, onder meer van Nansen vzw en Amnesty International Griekenland.

Wanneer de voorzitter de verzoekende partij verder wenst te bevragen over haar ervaringen in Griekenland, lijkt deze laatste slechts zeer aarzelend te willen antwoorden, vermeldt zij dat zij werd opgesloten in quarantaine en geeft de voogd aan dat hij duidelijk de indruk heeft dat er in Griekenland iets is gebeurd maar hij zelf niet weet wat. Hierop stelt de voorzitter voor om de ondervraging van de verzoekende partij verder te zetten met gesloten deuren, wat vervolgens met akkoord van beide partijen gebeurt. Hierna geeft de verzoekende partij aan dat het in Griekenland “onveilig was; er waren gevechten, wapens, verkrachtingen, ...”. Gevraagd of zij zelf dergelijke feiten heeft meegemaakt, geeft de verzoekende partij aanvankelijk geen antwoord en geeft de voogd aan dat zij opnieuw volledig lijkt te

blokkeren, waarna de verzoekende partij zelf aangeeft: "Wij zijn Pashtou, wij praten hier niet over." Na verder voorzichtig aandringen stelt de verzoekende partij ten slotte eenmaal seksueel te zijn misbruikt in de buurt van een opvangcentrum, in een bosrijke omgeving, waar zowel minderjarigen als gezinnen werden opgevangen. Gevraagd of de dader eveneens in het kamp verbleef, antwoordt de verzoekende partij dat het inderdaad gaat om een Koerd die ook daar verbleef.

De voogd besluit dat uit voormelde verklaringen duidelijk blijkt dat de verzoekende partij niet de nodige ondersteuning zal kunnen krijgen in Griekenland. De verwerende partij heeft geen bijkomende opmerkingen."

4.1. De Raad herhaalt en benadrukt dat aan de verzoekende partij in Griekenland internationale bescherming werd toegekend, hetgeen zij ter zitting niet betwist.

De verzoekende partij was hier eerder niet transparant over, zoals de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede grond heeft vast gesteld als volgt: "Uit de elementen die voorhanden zijn (zie Eurodac-hit d.d. 6 september 2021 en informatie van de Griekse autoriteiten d.d. 21 december 2021) blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Op 14 januari 2021 werd aan u immers de subsidiaire beschermingsstatus toegekend in Griekenland (informatie van de Griekse autoriteiten d.d. 21 december 2021). Er werd vastgesteld dat u in eerste instantie dubieuze verklaringen aflegde aangaande de vraag of u internationale bescherming vroeg in Griekenland en er al dan niet bescherming kreeg. Zo stelde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u geen verzoek om internationale bescherming indiende in een ander land (Verklaring DVZ d.d. 22 februari 2022, punt 10). U zei dat u werd tegengehouden in Griekenland en dat u vingerafdrukken moest geven, maar meende dat u geen asiel aanvraag (Verklaring DVZ d.d. 22 februari 2022, punt 10). Bij uw persoonlijk onderhoud op het CGVS stelde u dan weer niet te weten of u ooit een verzoek om internationale bescherming deed in Griekenland; en gaf u bij confrontatie met informatie waarover het CGVS beschikte waaruit bleek dat u in Griekenland wél een verzoek om internationale bescherming indiende en er bescherming kreeg in eerste instantie aan dat u zich hiervan nog niet bewust was (CGVS, p. 14). Even later gaf u toe dat u in Griekenland asiel vroeg en er internationale bescherming kreeg (CGVS, p. 15). Dat u in eerste instantie probeerde de Belgische asielinstanties te misleiden door uw verzoek om internationale bescherming in Griekenland en het feit dat u er bescherming kreeg achter te houden, geeft een knauw aan uw algemene geloofwaardigheid. U gebruikte in Griekenland zelfs een andere naam en geboortedatum (informatie van de Griekse autoriteiten d.d. 21 december 2021). Dat u dit deed op aanraden van de smokkelaar (CGVS, p. 15), volstaat geenszins als uitleg om uw bewuste poging om de asielinstanties te misleiden toe te dekken." (eigen onderlijning)

Dat de verzoekende partij initieel dus niet alle kaarten op tafel legde, zoals terecht opgemerkt door de verwerende partij ter zitting, maar zich in weerwil van de medewerkingsplicht die op haar rust van leugenachtige en misleidende verklaringen bediende, werpt een smet op haar algemene en algehele geloofwaardigheid.

4.2. Waar de verwerende partij er ter terechtzitting op wijst dat zij eerder een probleem van geloofwaardigheid in hoofde van de verzoekende partij heeft vastgesteld, en zij aangeeft hierin te volharden, merkt de Raad op dat in de bestreden beslissing wordt uiteengezet:

"Hier kan nog onderstreept worden dat u geenszins de verdwijning van uw vader of het feit dat hij in het vizier van de taliban gelopen zou zijn aannemelijk gemaakt heeft. Hoewel uit uw verklaringen blijkt dat uw vader in het vizier van de taliban gelopen zou zijn omwille van zijn werk - toen de taliban te weten kwamen over het werk van uw vader, werd hij immers benaderd en aangemaand om te stoppen met zijn werk (CGVS, p. 7, 11) -, zijn uw verklaringen over dit werk allesbehalve overtuigend. Zo blijkt u geenszins op de hoogte van wat uw vader precies deed. Gepolst wat zijn werk was, verwees u slechts naar de documenten die u neerlegde en stelt u dat hij voor buitenlanders werkte (CGVS, p. 8). Uitgenodigd om te zeggen wat hij precies deed voor die buitenlanders, stelt u dat u het niet weet (CGVS, p. 8). Aangemoedigd om alles te vertellen wat u weet over zijn werk, zegt u slechts dat hij werkte en om de twee of tweeënhalve maand naar huis kwam (CGVS, p. 8). Wat hij deed als hij werkte, weet u niet (CGVS, p. 8). Gepolst of u bijvoorbeeld weet of hij chauffeur of kok of landbouwer was of nog ander werk deed, zegt u dat u het niet weet en verwijst u naar zijn badge (CGVS, p. 8). Voor welk bedrijf of welke organisatie uw vader werkte, is u niet bekend (CGVS, p. 10, 11). Er dient dan ook vastgesteld te worden dat uw verklaringen over het werk van uw vader geenszins overtuigend zijn. Indien uw vader daadwerkelijk bedreigd geweest zou zijn omwille van zijn werk en u hierdoor uiteindelijk Afghanistan moest verlaten, kan nochtans verwacht worden dat u over dit sleutelement in uw relaas op de hoogte zou zijn. Eens te meer gezien uit uw verklaringen blijkt dat u nog regelmatig in contact staat met uw moeder (CGVS, p. 7, 8). Als minderjarige

kan geenszins van u verwacht worden dat u op de hoogte zou zijn over elk detail van het werk van uw vader. Zelfs rekening houdend met het feit dat je minderjarig bent, dient evenwel vastgesteld te worden dat uw verklaringen over het werk van uw vader zo pover zijn dat er geen geloof aan kan worden gehecht.

De documenten die u neerlegt met betrekking tot het werk van uw vader wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Er dient immers te worden vastgesteld dat uw verklaringen over deze documenten uiterst beperkt zijn. Aangegeven dat de documenten aan u getoond zullen worden en dat u over elk document mag zeggen wat u weet, zegt u dat u niet werkte en dat het de documenten van uw vader zijn (CGVS, p. 10). U voegt eraan toe dat u niet kan lezen en schrijven (CGVS, p. 10). Vervolgens geeft u van drie verschillende documenten aan dat u er niets over weet en ook over de bijkomende documenten met betrekking tot het werk van uw vader kan u geen bijkomende informatie aanreiken (CGVS, p. 10). Gezien het werk van uw vader een sleutelement in uw relaas is, kan nochtans verwacht worden dat u meer informatie zou kunnen geven omtrent de documenten die u hierover neerlegt. De documenten zijn bovendien slechts kopies waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan. Documenten hebben bovendien slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier allerminst het geval is. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten in het algemeen erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van Afghaanse documenten en attesten. De documenten met betrekking tot het werk van uw vader slagen er dan ook niet in om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het feit dat uw vader omwille van zijn werk in het vizier van de taliban gelopen zou zijn in een ander daglicht te stellen.

Met betrekking tot de beweerde verdwijning van uw vader, dient nog aangestipt te worden dat deze niet overtuigt. Vooreerst kan wat dit betreft immers gewezen worden op een vastgestelde tegenstrijdigheid. Hoewel u bij de DVZ bij het uiteenzetten van uw asielmotieven geen vermelding maakte van het feit dat uw vader vermist was (vragenlijst CGVS afgenomen op de DVZ d.d. 22 februari 2022) en over hem aangaf dat zijn woonplaats Tarakhil was (verklaring DVZ d.d. 22 februari 2022, punt 15), stelt u bij je interview op het CGVS dat uw vader vermist is sinds een maand na de aankomst van de taliban in Afghanistan waarbij ze het land overnamen en hun regering opstelden (CGVS, p. 9). Gewezen op deze tegenstrijdigheid en gevraagd waarom u de verdwijning van uw vader niet vermeldde bij uw vorige interview, zegt u dat u een fout maakte (CGSV, p. 20). U geeft aan dat er gevraagd werd of uw ouders in Tarakhil woonden en dat u ja zei, maar dat u zich niet realiseerde dat deze vraag ook een andere betekenis had (CGVS, p. 20). Deze uitleg biedt geenszins een afdoende verklaring voor de vastgestelde tegenstrijdigheid. Indien uw vader daadwerkelijk vermist zou zijn, kan verwacht worden dat u dit reeds spontaan aangebracht zou hebben bij het interview op de DVZ. Eens te meer gezien aan u bij het begin van het interview op het CGVS aangaf dat u het interview op de DVZ goed verlopen was en slechts één aanpassing maakte, waarna u aangaf dat u verder niets meer wilde veranderen, kan verwacht worden dat u eensluidende verklaringen zou afleggen (CGVS, p. 3). De vaststelling dat dit niet zo is, roept dan ook ernstige vraagtekens op. Ook uit enkele vaststellingen op facebook die werden toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan het feit dat uw vader vermist is. Van het facebookaccount van W.(...) T.(...), waarvan u bevestigde dat dit het facebookaccount van uw vader was (CGVS, p. 20), werd immers vastgesteld dat er via dit account nog zaken gepost werden in januari 2022. Ermee geconfronteerd dat uw vader enkele maanden geleden nog iets postte op facebook en dat dat het vermoeden wekt dat hij toch niet vermist is, stelde u dat u het niet weet en dat u geen facebook heeft (CGVS, p. 20). Voorgaande vaststellingen nopen ertoe te besluiten dat u niet aannemelijk maakte dat uw vader in het vizier van de taliban liep en vermist is. (...)"

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij noch in haar verzoekschrift, dat met geen woord rept over voormelde motieven, noch ter terechtzitting, waar zij de mogelijkheid had om op de argumentatie van de verwerende partij inzake haar geloofwaardigheid te repliceren, enig concreet en valabel argument aanbrengt dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht kan plaatsen. Deze vaststellingen doen afbreuk aan de algemene en algehele geloofwaardigheid van de verzoekende partij en ondergraven de geloofwaardigheid van haar verklaringen omtrent het werk van haar vader en haar verklaring dat haar vader omwille van diens werk in het vizier van de taliban zou zijn gekomen en (heden) vermist zou zijn.

4.3. De voorgaande vaststellingen met betrekking tot de geloofwaardigheid van de verzoekende partij nemen evenwel niet weg dat zij reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, meer bepaald in Griekenland, en dat heden haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in dat land nader in ogenschouw moet worden genomen.

4.4. Het beschermingsverzoek van de verzoekende partij werd niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *‘tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken’*, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89). Verder kan niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, Jawo, pt. 95).

4.5. In de beschikking van 10 oktober 2022 werd er reeds op gewezen dat de situatie voor statushouders in Griekenland erg moeilijk en precair is, waarbij werd opgemerkt: *“Ofschoon blijkens de informatie waarnaar in het verzoekschrift wordt verwezen de Griekse autoriteiten, hierin ondersteund door verschillende ngo’s, niet onverschillig staan tegenover de situatie van begunstigen van internationale bescherming, kan in de praktijk soms niet worden voorkomen dat statushouders in Griekenland in een situatie terecht komen waarin zij niet, dan slechts (zeer) moeilijk kunnen voorzien in basisbehoeftes, zoals wonen, eten en zich wassen. De druk op de beschikbare voorzieningen voor statushouders in Griekenland is erg groot, waardoor o.a. het risico op dakloosheid erg hoog is. Gelet op de politieke situatie (wetswijzigingen die de hulp aan statushouders inperken en beperken) en socio-economische situatie in Griekenland, wordt voor statushouders -waaronder zij die terugkeren vanuit een andere lidstaat en niet (meer) in het bezit zijn van verblijfsdocumenten- de toegang tot o.a. huisvesting, sociale voorzieningen, (gezondheids)zorg en de arbeidsmarkt erg bemoeilijkt. Die onzekere en weinig rooskleurige situatie in Griekenland maakt dat het voor statushouders moeilijk(er) kan zijn om zelfstandig hun rechten te effectueren en om te voorzien in de meest fundamentele behoeften zoals eten, onderdak en stromend water. Rekening houdende met die informatie kan niet worden ontkend dat begunstigen van internationale bescherming in Griekenland, zoals verzoekende partij, zich er in erg moeilijke en soms schrijnende levensomstandigheden kunnen bevinden en dat zij worden geconfronteerd met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp voor erkende vluchtelingen.”*

De verwerende partij, die ter zitting aangeeft te begrijpen dat de Raad een grote voorzichtigheid aan de dag legt inzake statushouders in Griekenland alsook bij verzoekers met een kwetsbaar profiel, brengt in casu geen enkele informatie bij omtrent de situatie voor verzoekers om en begunstigen van internationale bescherming in Griekenland.

4.6. Uit de door de verzoekende partij bijgebrachte landeninformatie blijkt dat er in Griekenland sprake is van een preciaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in dat land. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89) en is het

noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van de verzoekende partij haar verzoek te beoordelen.

De individuele situatie en persoonlijke ervaringen van de verzoekende partij in Griekenland zijn aldus van wezenlijk belang. Hierbij stipt de Raad aan dat niet alleen rekening moet worden gehouden met de eerdere levensomstandigheden in, doch ook met deze bij terugkeer naar Griekenland.

De verklaringen van de verzoekende partij moeten worden beoordeeld in het licht van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, Hamed en Omar, C 540/17 en C 541/17, niet gepubliceerd, punt 38).

Zoals de verzoekende partij terecht aangeeft ter zitting, dient het geheel van de omstandigheden in ogenschouw te worden genomen, waarbij zij verwijst naar de objectieve landeninformatie over de penibele toestand in Griekenland en haar negatieve ervaringen aldaar, haar jonge leeftijd en haar mentale problemen.

4.7. In casu wordt niet betwist dat er in de verzoekende partij haar persoonlijke, individuele situatie sprake is van een verhoogde kwetsbaarheid, gelet op haar minderjarigheid en jonge leeftijd van 16 jaar oud.

De minderjarigheid van de verzoekende partij kan een negatieve invloed hebben op de mate waarin zij zich zelfstandig staande kan houden in de Griekse maatschappij en er haar rechten kan laten gelden.

Waar de verwerende partij ter zitting opmerkt dat de verzoekende partij in Griekenland een voogd kreeg toegewezen en opvang genoot, gaat zij eraan voorbij dat de verzoekende partij verklaarde gedurende vijf maanden te zijn vastgehouden in het gesloten centrum van Felako (Fylakio) nabij de Turkse grens (NPO, p. 15), dat door haar als een gevangenis wordt omschreven. Daargelaten de vraag of dit gesloten centrum een gepaste opvang bood aan niet-begeleide minderjarigen, blijkt alleszins uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat de verzoekende partij zeer emotioneel was toen zij vertelde over haar negatieve ervaringen aldaar.

Dat er bijkomende ondersteuning was via haar vader in het land van herkomst en via andere familieleden in Europa, doet voorts geen afbreuk aan het gegeven dat de verzoekende partij, zo blijkt uit haar verklaringen, Griekenland als niet-begeleide minderjarige vluchteling is binnengekomen en zij in dat land zelf geen familie had en dus geen familiaal netwerk ter beschikking had, waardoor zij dus op dat vlak op zichzelf was aangewezen. Waar nog wordt gesteld dat de verzoekende partij blij geeft van zelfredzaamheid, wijst de Raad erop dat niet-begeleide minderjarigen een voogd krijgen toegewezen net omdat ze minder zelfredzaam worden geacht dan volwassenen.

Dat de verzoekende partij tijdens haar eerdere verblijf in Griekenland aldaar beschikte over een voogd en opvang neemt verder niet weg dat in casu haar situatie en leefomstandigheden bij terugkeer naar Griekenland moeten worden beoordeeld.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de situatie van niet-begeleide minderjarigen in Griekenland wordt gekenmerkt door een duidelijk gebrek aan huisvesting en begeleiding alsook dat niet aan de behoeften van integratie wordt voldaan. Dit vindt steun in het rapport Nansen, addendum bij nota 20-2 "*Situation de bénéficiaire de protection internationale en Grèce*" dat de verzoekende partij in het kader van haar verzoekschrift voorlegt (stuk 4). Daarin wordt bevestigd dat de situatie van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen in Griekenland precair is wegens een duidelijk gebrek aan aangepaste huisvesting en ondersteuning. Om dit standpunt te staven verwijzen de auteurs van het Nansen-rapport 2020 naar UNHCR, Submission by the Office of the United Nations High Commissioner for Refugees in the case of International Commission of Jurists (ICJ) and European Council for Refugees and Exiles (ECRE) v. Greece (Complaint No. 173/2018) before the European Committee of Social Rights, 9 augustus 2019, § 2.6.3 waarin wordt vermeld dat 2.858 kinderen buiten de langdurige zorg verblijven, van wie er 1.060 in informele en onzekere huisvestingsomstandigheden verkeren of dakloos zijn. Deze kinderen kunnen niet in hun basisvoorzieningen voorzien. Zij worden tevens blootgesteld aan kinderarbeid, mensenhandel, seksuele uitbuiting en mishandeling. Wat betreft de niet-begeleide minderjarigen die bijstand genieten, is UNHCR bezorgd over het type van opvang en bijstand die worden verstrekt en de erosie van minimumstandaarden.

Verder blijken er niet voldoende voogden te zijn en wordt niet tegemoetgekomen aan de integratienoden van niet-begeleide minderjarigen (p. 20-25).

Voorgaande landeninformatie geeft onmiskenbaar aan dat ook de situatie voor niet-begeleide minderjarige statushouders in Griekenland moeilijk is op het vlak van voogdijregeling, huisvesting en de toegang tot sociale voorzieningen en gezondheidszorgen. Dit element moet dan ook worden meegenomen in een toekomstgerichte beoordeling van de levensomstandigheden van de verzoekende partij bij terugkeer naar Griekenland.

Daarenboven is er in hoofde van de verzoekende partij sprake van psychologische problemen. Waar in de bestreden beslissing nog terecht werd opgemerkt dat zij hier geen begin van bewijs van neerlegde, deed zij dat nadien wel door bij haar verzoekschrift een psychologisch attest te voegen, waarover in de beschikking van 10 oktober 2022 wordt toegelicht dat het gaat om een *“psychologische attest van 13 juni 2022 waarin gewag wordt gemaakt van een situatie van depressieve en fatalistische gevoelens/symptomen, waarbij verzoekende partij volgens de psycholoog de indruk vertoont ‘volledig verloren te zijn’*”. De opmerking van de verwerende partij ter zitting dat dit attest werd opgesteld na een eenmalige consultatie met de hulp van een tolk, dat het enkel is gebaseerd op de verklaringen van de verzoekende partij en niet op een verifieerbaar onderzoek en dat niet blijkt dat werd voorzien in verdere ondersteuning of behandeling, neemt niet weg en wijzigt niets aan de vaststelling dat er dus wel degelijk psychologische problemen in hoofde van de verzoekende partij werden ontwaard door een erkende klinische psycholoog, waarbij niet blijkt dat het CGVS over dezelfde bekwaamheid en bevoegdheid inzake klinische psychologie beschikt. De Raad verwijst in deze naar artikel 68/1 van de Wet betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen.

Deze psychologische problemen dienen dus wel degelijk, in het licht van het geheel van de elementen die ter zake voorliggen zoals de algemene situatie in Griekenland o.a. op het vlak van de erg moeilijke en soms schrijnende levensomstandigheden voor begunstigen van internationale bescherming aldaar, waar zij geconfronteerd kunnen worden met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp voor erkende vluchtelingen, alsook de verzoekende partij haar specifiek bijzonder kwetsbaar profiel als jonge, niet-begeleide minderjarige aldaar, met de nodige ernst en voorzichtigheid in acht te worden genomen. Zorgvuldigheid is ter zake geboden.

Dit geldt te meer nu de verzoekende partij nieuwe verklaringen aflegt omtrent negatieve ervaringen in Griekenland, in het proces-verbaal opgenomen als volgt: *“Wanneer de voorzitter de verzoekende partij verder wenst te bevragen over haar ervaringen in Griekenland, lijkt deze laatste slechts zeer aarzelend te willen antwoorden, vermeldt zij dat zij werd opgesloten in quarantaine en geeft de voogd aan dat hij duidelijk de indruk heeft dat er in Griekenland iets is gebeurd maar hij zelf niet weet wat. Hierop stelt de voorzitter voor om de ondervraging van de verzoekende partij verder te zetten met gesloten deuren, wat vervolgens met akkoord van beide partijen gebeurt. Hierna geeft de verzoekende partij aan dat het in Griekenland “onveilig was; er waren gevechten, wapens, verkrachtingen, ...”. Gevraagd of zij zelf dergelijke feiten heeft meegemaakt, geeft de verzoekende partij aanvankelijk geen antwoord en geeft de voogd aan dat zij opnieuw volledig lijkt te blokkeren, waarna de verzoekende partij zelf aangeeft: “Wij zijn Pashtou, wij praten hier niet over.” Na verder voorzichtig aandringen stelt de verzoekende partij ten slotte eenmaal seksueel te zijn misbruikt in de buurt van een opvangcentrum, in een bosrijke omgeving, waar zowel minderjarigen als gezinnen werden opgevangen. Gevraagd of de dader eveneens in het kamp verbleef, antwoordt de verzoekende partij dat het inderdaad gaat om een Koerd die ook daar verbleef. De voogd besluit dat uit voormelde verklaringen duidelijk blijkt dat de verzoekende partij niet de nodige ondersteuning zal kunnen krijgen in Griekenland. De verwerende partij heeft geen bijkomende opmerkingen.”*

Niettegenstaande de vaststelling dat de verzoekende partij in het verleden reeds heeft getracht om de Belgische asielinstanties te misleiden, wat een knauw geeft aan haar algemene geloofwaardigheid, acht de Raad deze verklaringen zoals op de zitting afgelegd op het eerste gezicht voldoende doorleefd zodat een verder onderzoek zich opdringt. Dat de verzoekende partij dit seksueel misbruik niet eerder aanhaalde, kan haar in deze stand van zaken zonder verder onderzoek naar de geloofwaardigheid van haar verklaringen nog niet worden tegengeworpen.

De Raad herhaalt bij deze ook dat verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud reeds op emotionele wijze melding maakte van negatieve ervaringen in Griekenland, met name haar detentie in de gevangenis van Felako (Fylakio) gedurende vijf maanden, nabij de Turkse grens (NPO, p. 15).

4.8. De Raad is dan ook van mening, gelet op het geheel van het voorgaande, met name de verhoogde kwetsbaarheid als minderjarige en haar psychologische problemen in samenhang met de voorgelegde landeninformatie, en gelet ook op de door de verzoekende partij ter terechtzitting nieuwe, voor het eerst aangehaalde negatieve ervaringen in Griekenland, daargelaten de vraag of hieraan geloof kan worden

gehecht, een verder en gedegen onderzoek van haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in/bij terugkeer naar Griekenland is aangewezen. Er kan immers niet worden uitgesloten dat de verzoekende partij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om en omwille van haar bijzondere kwetsbaarheid, bij terugkeer naar Griekenland kan terechtkomen in een toestand van achterstelling die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid in het licht van artikel 4 van het Handvest. De situatie van de verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland dient nader en naar behoren te worden geanalyseerd.

De Raad, die ter zake niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, en met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, handhaaft derhalve zijn standpunt van de beschikking van 10 oktober 2022.

5. De bestreden beslissing dient overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 7 juni 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee februari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. MAES,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES